

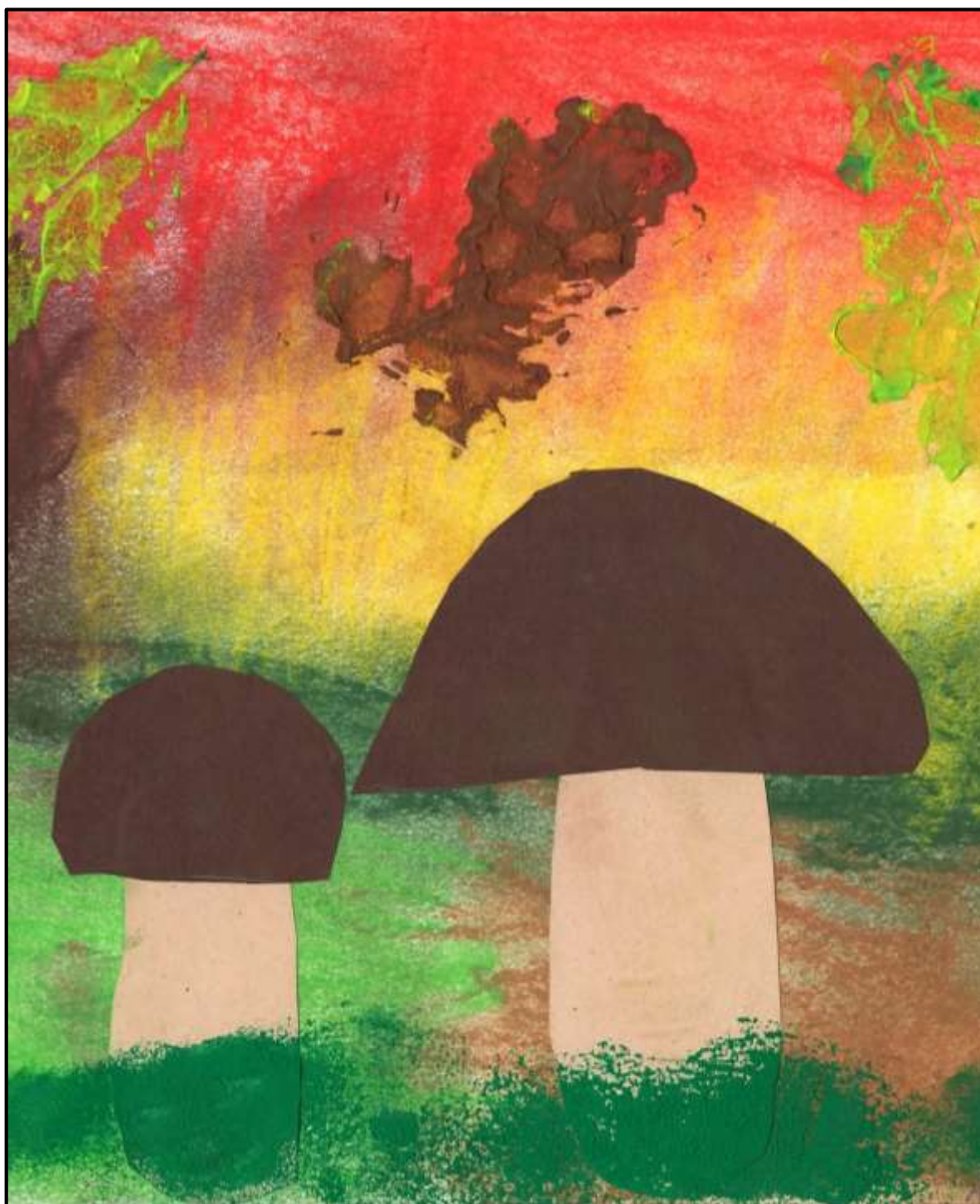


Klíč

Klíčenický lehce inteligentní časopis

11.

14. 11. 2018



Kubistický podzim



Úvodní slovo

Loni jsme touto dobou už měli podzimní číslo Klíče dávno hotové (vyšlo 25. října). Letos se to tak rychle nepodařilo. Bylo to proto, že loni jsme začali už v září, zatímco letos až druhý říjnový týden. Také se výrazně obměnila redakce. Nejzkušenější redaktorky odešly na střední školy. Jedna z nich, byla to tuším Anička Pecková, na jedné z posledních redakčních schůzek skepticky prohlásila: „Já si myslím, že to bez nás už nebude fungovat.“ Jenže v ruce držíte důkaz, že se mýlila.



Přišly nové posily a tak začínáme ve stejném počtu, jako jsme loni končili. Rád bych vám nyní stručně redaktory představil.

Beáta Burianová (Bety) stojí na fotce po mé levici, ale rád bych ji označil za svou pravou ruku. Když je třeba napsat něco, do čeho se nikomu jinému nechce, nebo něco doplnit, chopí se toho Bety a je na ni stoprocentní spoleh.

Pod Betkou klečí Kryštof Sember, který je stejně jako Bety členem redakce od jejího počátku, ale má trošku problém s docházkou a s termíny. Takže se stalo, že jeho článek o sbírání účtenek z Lidlu tak dlouho zapomínal doma, až už bylo pozdě. Na druhou stranu Kryštof šíří redakcí dobrou náladu a mívá dobré nápady. Vedle Betky stojí Natálka Prášková (Natka), která připravila moc hezkou rubriku Citáty.

Další jsou Julča Burdová, Petra Löffelmanová a Kačka Hasmanová. Julča a Kačka se v hodinách slohu dokáží už velmi slušně rozepsat, při psaní článků zatím zůstávají stručné, ale určitě brzy chytí ten správný drajv. Petru bych pak označil za externí redaktorku. Na kroužek s námi (zatím) nechodí, ale protože píše ráda, napsala nám dva povedené články.

Dole pak sedí loupežníci Ruda Hrdý, Dominik Sejkora a Vojta Šťastný. Ruda se stal specialistou na křížovku měsíce. Dominik se ukázal jako velmi schopný psavec a napsal pěknou reportáž o atletických závodech. A Vojta... Vojta je zkrátka svůj. V rubrice Bulvární stránka najdete jeden článek od Vojty a jeden o Vojtovi, obrázek si udělejte sami. Přeju hezké čtení.

Jan Kubíček

Obsah čísla

Výlety. K Budhovi a na Onen Svět. Vrátili jsme se živi a zdraví.

Atletická soutěž. Běhání v Sedlčanech.

Každodenní život ve škole. Občas je to nuda, ale stojí to za to.

Dopravní soutěž. Příbram. O odznak cyklisty.

Křížovka. Recept měsíce. Narozeninové muffiny.

Jablka a hrušky. Urodilo se. A byla s tím práce.

Pouštění draků. Nelítali a ještě se rozpadli.

Bulvární stránka. Vojta. Medvěd. Mobily.

Podzimní básničky. Padá listí, padá.

Rozhovory. Michal Vaněk a Jana Ptáčková.

Anketa. Jak se cítí šestáci na druhém stupni.

Výročí. Sto let republiky.

Citáty. Ze života a z Instagramu.



Výlet na Onen svět

Jako každý rok jsme i letos v prvním školním týdnu vyrazili pěšky na výlet. Loni a předloni jsme šli dolů k řece na Kameny, ale letos jsme se vydali opačným směrem a vyrazili jsme nahoru k chatě a rozhledně Onen Svět.



Když jsme se ráno všichni sešli u školy, vyrazili jsme po hlavní silnici směrem na Planou. Z Plané jsme šli dále po silnici směrem na Onen svět.

Když jsme dorazili na místo, všichni si hned začali hledat lavičku, na kterou by si mohli sednout. Cesta byla tak náročná, že se všichni museli posilnit svačinou.

Někteří žáci si užívali krásnou přírodu a někteří se šli podívat nahoru na rozhlednu.

Každý, kdo šel na rozhlednu, dostal pohled, se kterým se někteří žáci bavili tak, že ho házeli dolů z rozhledny. To se moc nelíbilo učitelům, jako je např. paní Šindelářová.

Když už si všichni prohlédli okolí, chtěli jsme jít lesní cestou ke křížku nad Jalovčím, ale nakonec jsme zjistili, že je to dál, než se zdálo, tak jsme to otočili a šli zpátky.

Zpáteční cestou jsme to vzali kolem lomu a pak po silnici zpátky do Klučenic, kde jsme šli na oběd a domů.

Bety Burianová, 9. tř.



Atletické závody v Sedlčanech

Ve středu 19. 9. na nás čekaly atletické závody. Hodně jsme se na závody připravovali, například já jsem si den předem zaběhl dlouhou trať v Solenicích. Závody se konaly v Sedlčanech na stadionu Taverny.

Tam jsme se dopravili autobusem, který odjížděl z Klučenic, ale pro nás přijel do Milešova, stejně jako i pro nějaké další děti. Autobusem jsme vyrazili na Krásnou Horu. Z Krásné Hory jsme jeli dalším autobusem až do Sedlčan. Tam jsme museli chvíli pěšky, až jsme došli na stadion.

Připravovali jsme se na běh. My, jako 7. třída, jsme šli předposlední. Měli jsme celkem trému. Nejdřív běžely holky z první třídy. Na stupních vítězů se neumístily, ale snaha se cení. Jako druzí šli čtvrtáci, ti dopadli lépe, ale také se bohužel neumístili.

Potom jsme byli na řadě my. Běželi jsme tři kola. V průběhu závodu jsem byl asi 12. a držel jsem tempo, přede mnou byl Ruda a Standa. Po jednom kole jsem doběhl Standu a ten už nemohl. Po druhém kole jsem už popadal dech. Když jsme byli v poslední zatáčce, tak jsem zrychlil a předběhl tři lidi přede mnou, tak jsem skončil devátý, Ruda sedmý a Standa osmý.

Po nás ještě běžely holky z 8. a 9. třídy. Bojovaly statečně, ale taky se neumístily. Celkově jsme závodili dobře, ale ne dost. Příště to snad bude lepší. Měli bychom se více připravit, jak fyzicky, tak psychicky. Snad to příště dáme lépe.

Dominik Sejkora, 7. tř.



Exkurze na Průmyslovku

Dne 18. září jsme se byli podívat v Příbrami na Střední průmyslové a vyšší odborné škole. Jela celá devátá třída plus jedna škola z jiné vesnice. Přijel pro nás mikrobusem, který byl velmi nepohodlný a každý hrbolek na cestě byl velmi nepříjemně cítit.

Naší třídě dali jednoho žáka, který nás provedl celou školou. Mohli jsme si mnohé vyzkoušet a mnohé se dozvědět. Některé z nás to zaujalo a bavilo a některé zas ne.

Po celé prohlídce jsme se se školou (Průmyslovkou) rozloučili a hurá do „oblíbeného“ mikrobuse, zpátky do Klučenic. Když jsme přijeli, žáci z nižších ročníků nás pěkně uvítali a my devátáci jsme se podělili o zážitky, které jsme prožili.

Natálka Prášková a Bety Burianová, 9. tř.

Každodenní život ve škole

Každodenní život ve škole je většinou nudný, ale díky skvělým kamarádům a fajn učitelům to za to stojí.



Nejobtížnější na tom je ráno vstát a jít do školy. Ve škole je to pak docela fajn, ale někdy nás štve, když například o vlastivědě píšeme poznámky do sešitu, protože nás to nebaví, ale když nepíšeme, tak je to celkem v pohodě.



Jezdíme i na výlety. Tenhle rok jsme už byli u paní učitelky Dalecké, chvíli jsme se byli podívat na její koníky a potom nás zavedla podívat se za takový lesík, kde byl Budha (socha), okolo něj byly lavičky, na které jsme se posadili a nasvačili jsme se. Ten druhý výlet byl do Příbrami na dopravní hřiště, kde jsem já bohužel nebyla, protože jsem ten den byla na prohlídce u zubařky, takže nevím, jaké to tam bylo, ale myslím si, že to tam bylo zábavné.

Každý obyčejný den je taky zábavný. My, co máme třídy nahoře v patře, máme na chodbě ping-pong. V pondělí na konci dne máme informatiku, která je fajn, většinou děláme něco zábavného, ale dne 5. 11. 2018 nám pan učitel Kubíček řekl, že budeme psát článek do časopisu Klíč a my jsme byli totálně v šoku a hned jsme se ptali učitele, na jaké téma. Zkrátka naše škola je podle mě fajn.

Adéla Kabeláková, 5. tř.



Výlet k Budhovi

Sešli jsme se u školy, nastoupili jsme do autobusu a jeli jsme na Planou. Potom jsme vystoupili z autobusu a šli nahoru. Došli jsme až k domu paní učitelky Dalecké, která nás zavedla k soše Budhy, kde jsme si dali svačinu. Pak nás paní učitelky zavedly na skálu. Po cestě jsme jedli ostružiny, byly sladké. Potom jsme se vrátili na statek a tam byla zvířata. Třeba jako prase, ovce a malá prasátka. A potom jsme šli nazpátek.

Lukáš Dvořák, Petr Kadeřábek, Michal Simon, 5. tř.



Dopravní soutěž v Příbrami

17. září jsme se sešli u školy, nasedli do autobusu a jeli do Příbrami. Asi za 35 minut jsme tam byli.

Když jsme dorazili, šli jsme dovnitř a připravovali jsme se na test. Potom jsme vyšli ven a nasvačili se. Mezitím jezdila 1., 2. a 3. třída a po nich jsme šli my.

Byl tam kruhový objezd, koleje a semaforey. Pán, který to provozoval, dělal policistu.

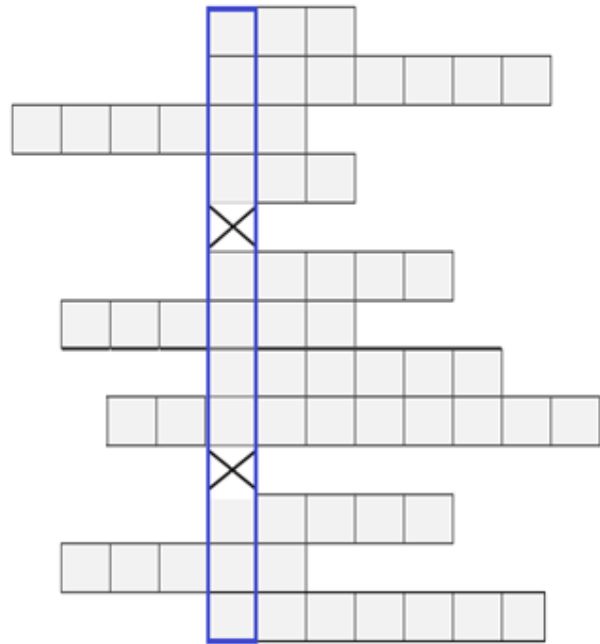
Nesměli jsme za kruhový objezd, jinak jsme dělali dřepy. Pak jsme si půjčili kola a začali jsme jezdit. Potom jsme šli na test. Kdo z nás uspěl v testu, získal průkaz cyklisty.

Daniel Nauč, Šárka Květová, 5. tř.



Křížovka měsíce

1. Na jaké zvíře potřebujeme sedlo?
2. Kam přilétávají letadla?
3. Jehličnatý strom, který opadává.
4. Jaký pták má hnízdo na komíně?
5. Opak smrti.
6. Sedí se v tom ve škole.
7. Červené ovoce.
8. Kdo pracuje s elektrikou?
9. Co dostaneš na Vánoce pod stromeček?
10. Kdo loví ryby?
11. Dopravní prostředek.



Křížovku sestavil Ruda Hrdý, 7. tř.

Recept měsíce: Narozeninové muffiny

Těsto

Ingredience

- 1 ks vejce
- 1 balíček vanilkového cukru
- 1 hrnek cukru
- 1 hrnek mléka
- 2 hrnky polohrubé mouky
- 0,5 hrnku oleje
- 1 balíček prášku do pečiva

V míse vyšleháme cukr, vanilkový cukr a vejce. Přidáme olej, přilijeme mléko a promícháme. Poté přidáme prosátou mouku a prášek do pečiva. Nakonec plníme do košíčků na muffiny. Do těsta můžeme přidat kousky čokolády, ořechy, rozinky atd. Muffiny pečeme 25 – 30 minut při 150 °C.

Čokoládový krém

Ingredience

- 100 g másla
- 125 g Philadelphie (Mascarpone)
- 70 – 100 g moučkového cukru
- 80 g hořké čokolády

Necháme rozpustit čokoládu ve vodní lázni. Změklé máslo vyšleháme s moučkovým cukrem. Přidáme Philadelphii. Nakonec přilijeme zchladlou rozpuštěnou čokoládu a pořádně prošleháme.

Recept připravila a o svých narozeninách vyzkoušela Bety Burianová, 9. tř.

Jablka a hrušky

Sedmá a šestá třída chodily o každých pracovních činnostech sbírat jablka a hrušky.

Někteří nebyli vůbec šťastní, že je museli sbírat. Občas propukla nějaká zábava a všichni se zapojili, místo aby sbírali. Pokud teda nebyli na hruškách, tam to bylo poctivé.

Hrušky i jablka jsme sbírali na mošt. Pan učitel Kubíček je vždy odvezl do Petrovic a přivezl mošt. Jiné se sbíraly na jídlo, o velkých přestávkách se v košíčku roznášejí po třídách. A některé odvezl pan ředitel myslivcům do lesa pro jeleny.

Julie Burdová, 7.tř.



Ovoce do škol



Naše škola dostává každou středu ovoce do škol. Jmenuje se to ovoce a zelenina do škol, ale není to jen ovoce a zelenina.

Jsou to i mléčné výrobky, někdy jogurt a někdy Kravík. Kravíka všichni milují, ale občas po něm bývá někomu i špatně.

Minulý rok to bylo jen pro 1. stupeň, ale protože 2. stupeň chtěl taky, je to letos i pro druhý.

Kačka Hasmanová, 7. tř.



**OVOCE A ZELENINA
DO ŠKOL**

Vyrábění a pouštění draků

V 7. a 6. třídě jsme o výtvarné výchově vyráběli draky. Byly dvě skupiny, v první byli : Kačka H., Julie B., Bára V., Dominik S. a Ruda H.. V druhé: Standa Ž., Alex D., Vojta Š., Adam Š. a Nikola P. Oběma skupinám se drak moc povedl. Jeden byl s obličejem a druhý s barevnými listy.

Další výtvarku jsme draky dokončili a šlo se na hřiště, že se budou pouštět. Ale draci nelítali, když jsme je pustili, letěli hned k zemi a navíc se rozpadli, protože měli tenké laťky. Alespoň jsme je tedy pověsili v češtině na zeď.

Julča Burdová, 7. třída



Bulvárni stránka

Vojta

Skoro pokaždé, když máme hodinu češtiny, narušuje nám ji žák 6. třídy Vojta Šťastný. Většinou si jde pro něco do kufříku nebo jde pro třídnici, někdy tam přijde i dvakrát s tím, že si jde vrátit nůžky nebo lepidlo zpět do kufříku. Ze začátku nás to štválo, když tam šel, tak ani nezaklepal, potom jsme mu řekli, že když už tam chodí, ať se naučí aspoň klepat. I když jsme se na něj ze začátku zlobili, teď když tam přijde, tak se mu smějeme. Vojtovi většinou úsměv na tváři taky nechybí a občas mi přijde, že to dělá schválně, aby byl zajímavý.

Petra Löffelmanová, 9. tř.

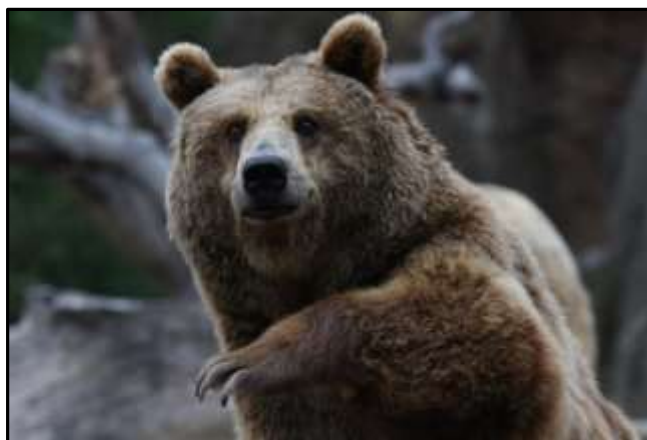
Medvěd

Na podzim se v Beskydech objevil medvěd.

Přišel ze Slovenska a za ten pobyt stihl zardousit až 10 ovcí. Pak myslivci dali do lesa železnou klec, do které dali jablka a namazali je medem, ale zatím se nechytil.

Když ho chytí, půjde do brněnské zoo, nebo na Hlubokou. Konec

Vojta Šťastný, 6. tř.



Mobily



Když jsme ve čtvrtek ráno přišli do školy, měli jsme první hodinu češtiny. Když pan učitel přišel do třídy, tak nám něco říkal. Chvíli jsme ho poslouchali, ale potom nás to přestalo zajímat a skoro všichni jsme si vyndali telefony. Pan učitel si toho všimnul a řekl nám, ať mu je dáme, že nám je vrátí na konci dne. Chvíli jsme protestovali, ale vůbec nám to nepomohlo, telefon nechal jen Jirkovi, Anežce a Natce.

Druhou hodinu jsme měli zeměpis s panem učitelem Vozábalem. Chvilku potom, co přišel do třídy, viděl, že Natka má na stole telefon a něco na něm dělá, tak jí řekl, ať mu ho dá. Natka ale řekla, že ne, a začala se s ním hádat, ale nakonec mu ho stejně dala. Potom řekl, že musíme držet partu a že jestli má ještě někdo telefon, ať mu ho dá, no tak jsme byli bez telefonu nakonec všichni.

Ze začátku nám telefony chyběly, ale před matikou, když jsme se skoro všichni nudili, napadlo Anetu, že bychom si mohli zahrát slovní fotbal. My jsme souhlasili a zas taková nuda to nebyla. I když většině z nás telefony chyběly jak o hodinách, tak o přestávkách a o poledňáku, tak si myslím, že den bez nich nám prospěl.

Petra Löffelmanová, 9. tř.

Podzimní básničky



Dneska jedu na kole
jedu na něm na pole
na poli se blbě jezdí
protože mě bláto brzdí

Na podzim jsme u babičky,
všude kolem jsou barvičky,
už padá i listí,
rychle děcka,
kdo to první zjistí.



Z barevného stromu
u cesty k nám domů
spadnul jeden list

Pak padaly ještě
z nebe kapky deště
začly na něj psát
slovo listopad.

Kdo asi ten list
kdo ho bude číst?

Listí padá
každý den
je to krásný
sen



Básně skládali žáci sedmé třídy a Jan Kubíček.

Rozhovor s Michalem Vaňkem

Kde bydlíš?

V Praze.

A kde bydlíš tady teď?

Teď jsem v Solenicích, v dětském domově.

Kolik je vás na pokoji?

Tři, mí dva sourozenci a já.

Kam chodí tví dva sourozenci?

Brácha chodí do Solenic do školy do první třídy a ségra je teď jen v děcáku, protože ve školce je obsazeno.

Proč jsi sem přišel?

Protože, jak bych to řekl... jsme bydleli tam, kde jsme neměli a sociálce se to nelíbilo.

Kolik ti je?

Čtrnáct.

Kdy máš narozeniny?

Koncem února.

Máš představu, jak dlouho tady budeš?

Táta říkal maximálně do dubna.

Jak ses cítil na té předchozí škole?

Dobře.

Měls tam kamarády?

Jo.

Měls tam nějaké kroužky?

Jo.

Jaké kroužky?

Třeba jsem chodil na florbal, na fotbal, potom ještě na focení – chodili jsme po Praze, fotili jsme památky a potom jsme k tomu psali různé články.

Kde byla ta tvoje škola, na jaké Praze?

Ta první byla na Praze 7, na Ortenově náměstí, a ta druhá na Praze 6, na Bílé Hoře.

Kolik vás bylo ve třídě?

16.

A na celé škole?

Tak dvě stě, tři sta.



Kdybys srovnal tu předchozí školu a tu naši, tak jaké vidíš rozdíly, kromě velikosti?

Skoro ve všem. Třeba v každé třídě jsme měli interaktivní tabuli.

To tady je taky. Ale ne všude.

A ještě třeba vzhled učitelů. Každý učitel je nějaký jiný, tam byli učitelé třeba o trošku pohodovější než tady.

Jak pohodovější?

No... prostě, že to tam bylo mírnější než tady, s těmi všemi pravidly.

S pravidly čeho?

Třeba, když si člověk něco zapomněl, tak se to tolik neřešilo. Neříkám, že tady se to tolik řeší, ale je to jiné.

A jaké máš koníčky?

Rád hraju fotbal, rád chodím na výlety a to je tak zhruba všechno.

A máš nějaké plány do budoucna, čím bys chtěl být?

Chtěl bych se vyučit kuchařem, nebo truhlářem.

Děkujeme za rozhovor.

Ptali se žáci 8. třídy a Jan Kubíček.

Rozhovor s Janou Ptáčkovou

Paní učitelka prvního stupně Šárka Pokludová je na pár měsíců nemocná, ale naštěstí za ni zaskočila zkušená paní učitelka Jana Ptáčková, která učila celý život v Kosově Hoře. Protože je ale učení její vášní, tak namísto zaslouženého odpočinku nyní v důchodovém věku zaskakuje v různých školách v okolí, pokud se ocitnou v nouzi.

Jaké je vaše oblíbené zvíře?

Moje oblíbené zvíře je pes, protože doma psa mám. Jmenuje se Brumík a je to dlouhosrstý jezevčík.

Čím jste chtěla být jako malá?

Já jsem chtěla vždycky být učitelkou. A strašně se mi to líbí, a proto tady u vás jsem. A jsem moc ráda, že mě zavál vítr do Klučenic.

Co byste dělala, kdybyste ztroskotala na pustém ostrově?

Byla bych tam nešťastná, protože potřebuju kolem sebe děti a lidi. Co bych tam tak dělala... hrabala se v hlíně... Nevím, já potřebuju kolem sebe život.

Jaká je vaše oblíbená květina?

Moje oblíbená květina je gerbera, protože jsem měla svatební kytici gerberu.

Co vám chutná ve školní jídelně?

Všechno. Já sním všechno, hlavně, že to nemusím vařit.

Jak jste se učila ve škole?



Já jsem se učila jako šrotna. Protože jsem chtěla, aby mě paní učitelka pochválila. Ono mi to celkem i šlo, akorát na konci v deváté třídě jsem měla dvě dvojky, a to z ruštiny a z matematiky.

Jak dlouho učíte?

No, to radši nebudu říkat. Ale čtyřicetiletá zkušenost tam je.

Co jste všechno učila?

Učila jsem už skoro všechno. 16 let jsem byla na druhém stupni a zbytek na prvním.

Jakou zemi byste chtěla navštívit?

Já bych chtěla na Island. Líbí se mi ta krajina.

Jaký je váš oblíbený den v týdnu?

Žádný... vlastně všechny. Ani nevím, který by měl být můj nejoblíbenější den. Nemám žádný.

Jakou knihu máte ráda?

Mám ráda Mikulášovy prázdniny a Mikulášovy patálie. A pak mám ráda Babičku od Boženy Němcové. A Káju Maříka. A Z básní Seiferta – jeho báseň Maminka, tu jsem recitovala.

A oblíbená pohádka?

Já mám ráda tu klasiku – od Erbena, od Němcové, klasické české pohádky. V těch nových, v těch se nevidím.

Jaká učitelka vás učila ve 4. třídě?

Ve 4. třídě mě učila paní učitelka Petříková.

Ptali se žáci a 3. a 4. třídy.

Anketa – jak se cítí šestáci na druhém stupni

1. Jaký je váš nejoblíbenější předmět?

Adam K.: Fyzika.

Adam Š.: Fyzika.

Vojta: Informatika.

Pepa: Dějepis.

Nikola: Matematika, informatika.

Vojta: Jo.

Adam K.: Jo.

Adam Š.: Jo.

Nikola.: Jsem spokojená, je to nejlepší třídní učitel.

2. Jaký je váš nejoblíbenější učitel?

Pepa: Václav Vozábal.

Adam K.: Berginová.

Adam Š.: Vozábal.

Vojtěch.: Vozábal.

Nikola.: Vozábal.

4. V čem je druhý stupeň jiný než první?

Pepa: Víc písemek.

Adam K.: Víc píšeme testy.

Adam Š.: Volná hodina je volná hodina.

Vojta: Jinej tělák. Víc hodin než na prvním stupni.

Nikola: Druhý stupeň je jiný než první stupeň, protože je jiný.

3. Jste spokojení se svým třídním učitelem?

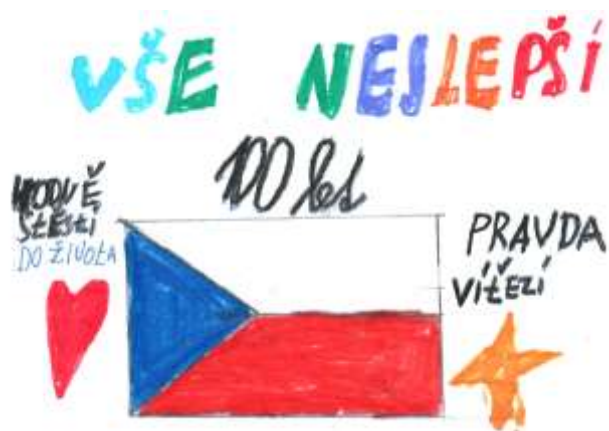
Pepa: Jasně.

Ptaly se Kačka Hasmanová a Julča Burdová.



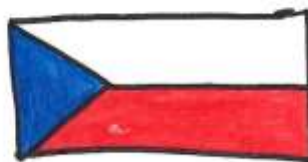
Slavíme sto let!

28. října oslavila naše republika 100 let svojí existence. Proto jsem při hodině občanské výchovy požádal šestáky a sedmáky, jestli by nemohli napsat naší zemi blahopřání k narozeninám.



Hodně štěstí, zdraví a myslivý dalších

100 LET

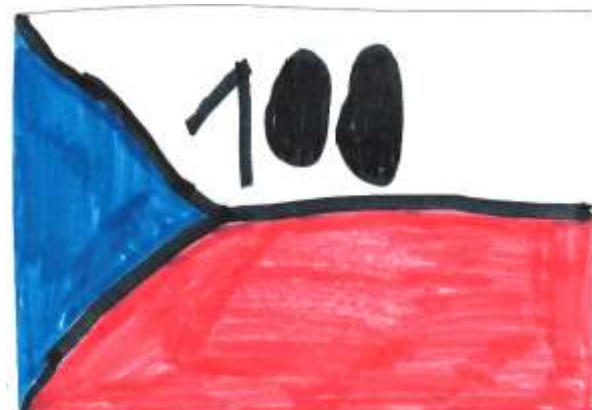
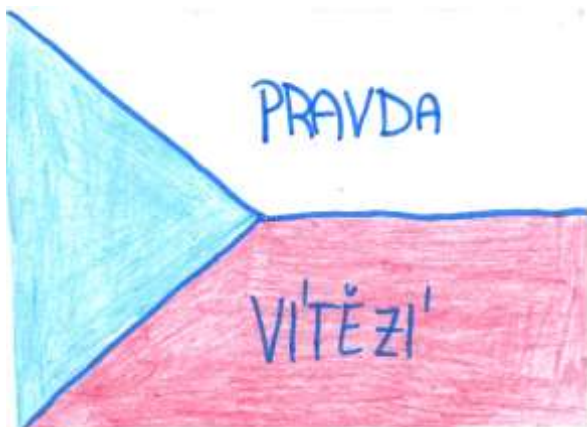
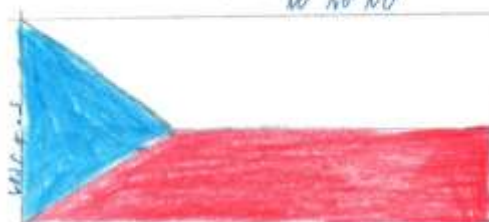


MILÁ ZEMĚ, MÁME TĚ RÁDI
A PROTO NA TEBE VÍHAJU JE-
ME ODPAKÝ A ZATO SE TI
MOC OMLŮVAME A VIDĚŠ
NAM TICH DALŠÍCH 100 LET

JAKO VĚDÍ

PRAVDA VÍTĚZÍ

ČESKÝ JAZYK
NO NO NO



100 let

ČR

České
Republiky

Pravda
Vítězí!!

Citáty

Tyto citáty pocházejí z Instagramu od různých lidí. Osobně si myslím, že lidé, kteří píší tyto citáty, vycházejí ze svých citů. Na Facebooku či Instagramu najdeme těchto citátů o životě, lásce, smrti a podobně spoustu. Některé jsou zajímavé, některé zas ne, ale jsou pravdivé.

Když ti někdo řekl vtip, tak jsi brečela smíchy.

Potom ti ten vtip začal stále opakovat a ty ses přestávala smát.

Pak ti řekl: „Když se neumíš smát tomu samému vtipu dokola, proč pláčeš kvůli těm samým lidem pořád dokola?“

Musíš se naučit říkat „NE“ bez pocitu viny.

Nastavení vlastních hranic je zdravé.

Potřebuješ lidi naučit, aby tě respektovali.

Važ si sám sebe a svého času.

Co
To je
podzim?
Duhové listí
Vodopády snů
A ztracená naděje
Nekonečné doufání
A uhasínající láska
Jantarové slunce
A voňavý vítr
Vše a nic
to je
P
o
d
z
i
m

Na minulost se
nezapomíná, ale
teď je prostě čas jít
dál.



Vzpomeň si, až hvězdy
zhasnou,

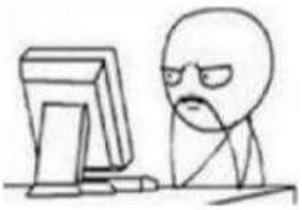
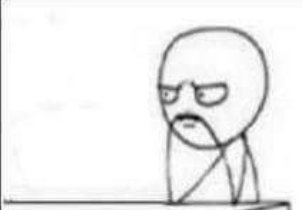
Vzpomeň si, na chvíli
krásnou,

Vzpomeň si, až půjdeš
spát,

že je někdo, kdo tě má

Připravila Natka Prášková, 9. tř.

~~FTIPNÁ STRÁNKA~~

Den Před Vysvědčením	
Den Po Vysvědčení	



Oznamuje tatínek
rodině: "Rodino,
těšte se, letos o
dovolené poletíme k
moři... Proč brečíš,
Pepíčku?" "Já s vámi
nemůžu, já ještě
neumím létat."

Chlap ve školce:
"Dobrý den, přišel
jsem si pro dítě."
"Pro které?"
"A není to jedno?
Stejně ho zítra
ráno zase přivedu."

